Ancheta noastră internațională

CRAINICII REPORTERI FĂRĂ MICROFON

Cine ar fi bănuit, atunci cînd primele unde radiofonice erau transformate în sunete, și cînd întîia experiență a transmisiei imaginilor la distanță a reușit, că aceste descoperiri epocale ale minții omenești vor revoluționa, printre altele, și sportul?

Datorită radioului, dimensiunile stadionului au devenit aproape de nemăsurat! Un meci de fotbal, o gală de box, o palpitantă cursă ciclistă sau cine știe ce finală mondială pot fi... auzite la mii și mii de kilometri, iar acum — mai mult chiar — văzute. Arene celebre, Maracana, Wembley, „23 August" sau Lujniki, strălucitorul Palat de gheață de la Viena, gigantica trambulină de la Holmenkollen și atîtea alte locuri ale marilor dispute sportive, devin, prin acest miracol al eterului, musafirii căminelor noastre.

Radioul și televiziunea au consacrat și o profesie nouă — ramură a gazetăriei — aceea de crainic-reporter. Dacă este mai greu să scrii sau să vorbești, iată o întrebare la care nimeni nu s-ar încumeta să dea un răspuns exhaustiv! Ziariștii se prevalează de cunoscutul dicton „verba volant". Crainicii răspund și poate pe bună dreptate, că la microfon — în schimb — nu există și un serviciu de corectură. Nu ne-am propus, desigur, să elucidăm această dispută colegială. Oricum, o emisiune la radio, un comentariu la televiziune pe teme de sport, stîrnesc adesea nu mai puține discuții și nu mai puțin interes decît cel mai atractiv articol de gazetă.

De-a lungul anilor am primit la redacție (și continuăm să primim) nenumărate scrisori, în care oameni de diferite vîrste, profesii și preocupări, reuniți în marea familie a îndrăgostiților stadionului, își exprimă dorința de a pătrunde în „culisele" profesiunii de crainic-reporter. Ne-am gîndit că dezvăluindu-le, vom satisface nu numai o firească curiozitate, ci vom oferi — poate — niște puncte de reper pentru activitatea viitoare, mai bună, a tinerilor (sau chiar mai puțin tinerilor) slujitori ai microfonului sportiv din țara noastră.

O SERIE DE „VOCI" CELEBRE NE-AU RĂSPUNS... ÎN SCRIS LA ANCHETA NOASTRA INTERNAȚIONALĂ, AXATĂ PE URMĂTOARELE CINCI ÎNTREBĂRI:

1. CE CALITĂȚI TREBUIE SĂ ÎNSUMEZE UN CRAINIC-REPORTER SPORTIV?
2. CUM VĂ PREGĂTIȚI PENTRU O TRANSMISIE ÎN DIRECT?
3. OBIECTIVITATEA ÎN TRANSMISIE ARE UN ROL EXTREM DE IMPORTANT. DACĂ TOTUȘI SIMPATIZAȚI CU VREO ECHIPĂ SAU CU UN SPORTIV, CREDEȚI CĂ PUTEȚI FI OBIECTIV?
4. CARE SÎNT MOMENTELE PLĂCUTE ȘI NEPLĂCUTE ÎN TIMPUL TRANSMITERII? AVEȚI ȘI EXEMPLE?
5. CARE ESTE DIFERENȚA ÎNTRE O TRANSMISIE LA RADIO ȘI UNA LA TELEVIZIUNE?

...ȘI ACUM:

VICO RIGASSI — Elveția

Excelentul crainic elvețian, Vico Rigassi, este personalitatea sportivă cea mai cunoscută din țara cantoanelor. Avînd o activitate de peste 40 de ani, el este unul dintre cei mai vechi crainici sportivi din lume. Marea calitate a acestui crainic, în etate de peste 60 de ani, constă în primul rînd în multilateralitatea cunoștințelor sale sportive: transmite reportaje directe despre aproape toate întrecerile sportive. Dar cele de la meciurile de hochei, fotbal, ciclism și de la sporturile de iarnă sînt cele mai apreciate. În al doilea rînd, Vico Rigassi este un poliglot desăvîrșit: transmite în patru limbi (!) franceză, germană, italiană și romandă. În plus, vorbește foarte bine engleza, spaniola și portugheza.

1. În primul rînd să aibă o voce plăcută. Un comentator sportiv cu o voce subțire sau răgușită produce ilaritate. Dicțiunea perfectă, cursivitatea frazelor, logica lor, sînt calități indispensabile ale aceluia care vrea să devină crainic reporter. Dar pentru că aici este vorba de o specializare sportivă, crainicul reporter trebuie să aibă și să-și formeze în permanență o vastă gamă de cunoștințe sportive. Nu greșesc poate dacă aș spune că el trebuie să fie posesorul unei „culturi sportive" — termen încă puțin consacrat, dar care își cere drepturile.

2. Documentarea are un rol extrem de important. Ca și o redacție care trebuie să aibă o documentare excelentă, la fel și crainicii reporteri trebuie să cunoască totul — dar absolut totul despre echipele care se înfruntă. Înainte de transmisie, uneori în pauză — cînd nu se întrerupe legătura cu studioul — aceste date biografice sau scurte episoade pot umple în mod plăcut golul care se ivește. Acasă am o documentare sportivă care datează din secolul al XIX-lea!

Înaintea unor întreceri olimpice studiez săptămîni la rînd fișele sportivilor care au șanse la medalii, îmi verific cunoștințele și pe cele care le-am uitat le învăț ca un elev.

3. În primii ani ai activității mele de crainic sportiv eram foarte fericit că întreaga Elveție mă asculta prin intermediul primelor aparate de radio. Atunci, pentru a face pe placul suporterilor, „țapul ispășitor" era arbitrul. Eram un oarecare spectator deghizat în crainic. După cîtva timp, în anii maturității, mi-am dat seama cît de greșit procedasem. Misiunea unui crainic sportiv se aseamănă cu aceea a unui arbitru care trebuie să fie imparțial, pentru a nu denatura realitatea de pe teren. Mi-am jurat chiar că în calitate de judecător cu microfonul în mînă să spun numai purul adevăr. *Este cert faptul că datorită probității profesionale mi-am cîștigat un prestigiu ceea ce în fața elvețienilor cunoscuți ca extrem de exigenți și conservatori nu este tocmai ușor.*

4. Momentele mele cele mai plăcute sînt legate de transmisiile de hochei. În 1937 am transmis de la Londra, finala campionatului mondial. Pentru locul 3—4 se întîlneau echipele Elveției și Germaniei. Înainte de meci aveam mari emoții. Eram îngrijorat nu atît de rezultat cît de faptul că nu voi putea face transmisia din cauză că posturile de radio din Elveția își încheiau emisiunile la ora 24. Am fost foarte fericit atunci cînd mi s-a comunicat că pentru acea seară s-a făcut o excepție și transmisia va avea totuși loc. Învingînd cu 6—0 formația Germaniei, echipa noastră a ocupat locul III. Am simțit o dublă bucurie, ca și probabil, aceia care m-au ascultat după miezul nopții.

Momentul cel mai penibil l-am trăit în 1940, cînd am transmis meciul de fotbal dintre Elveția și Norvegia. Era o zi de toamnă rece, ploioasă. Jocul a fost extrem de slab și s-a încheiat cu un scor alb. În schimb, eu eram plouat pînă la... piele!

5. N-am transmis niciodată meciuri la „TV". Nu dintr-o falsă modestie mă abțin să răspund la această întrebare, dar în viață am învățat un lucru foarte important: să nu dau lecții altora, despre lucruri pe care nu le cunosc!

EDI FINGER — Austria

Crainicul-reporter al postului de radio Viena, inginerul Edi Finger, și-a început activitatea în această profesiune în 1948, cînd a cîștigat un concurs rezervat tinerilor crainici-reporteri sportivi.

Din anul debutului, Edi Finger a transmis peste o sută de întîlniri internaționale de fotbal și a fost prezent la toate marile competiții mondiale în frunte cu Jocurile Olimpice.

1. Firește, talentul primează. Dar, această meserie mai cere și altceva. Ca să fii un bun crainic, trebuie să fi fost cîndva și un sportiv activ. Atunci, altfel relatezi faza, intenția jucătorului, cu alte cuvinte te poți transpune în situația lui. Această meserie nu se poate învăța în școală.

2. O documentare bună este cheia succesului. În timpul reportajului, orice prilej trebuie folosit pentru a-ți etala cunoștințele culese înainte de meci. Spre deosebire de unii crainici-reporteri sportivi, eu nu folosesc nici un fel de stimulente (alcool, medicamente) înaintea sau în timpul reportajelor.

Glumele sau poantele din timpul transmisiei nu pot fi pregătite dinainte. Cine procedează în felul acesta, va folosi desigur glumele în momentul nepotrivit. Un asemenea crainic este ca și un actor care dă o replică, atunci cînd nu trebuie.

3. Indiferent de simpatiile mele personale sportive, în transmisii nu concep decît o obiectivitate sută la sută. Sînt convins că un astfel de crainic nu va fi pe placul „local patrioților". În schimb, ei are conștiința împăcată. Obiectivitatea constituie una din trăsăturile principale ale unui bun meseriaș, care este obligat să redea ascultătorilor imaginea cît mai reală a întrecerii. Cred că în acest fel slujesc frumoasa cauză a întrecerii sportive.

4. Clipele cele mai penibile le trăiesc atunci cînd partidele sînt de slabă factură tehnică și în special, atunci cînd trebuie să transmit manifestările huliganice ale unor sportivi. De pildă, la recenta întîlnire de fotbal dintre selecționatele Austriei și Greciei, am spus că această partidă s-a transformat într-o „luptă de tauri" și că îmi este rușine să relatez despre unele manifestări incompatibile cu adevăratul sens al disputei sportive. **Momente plăcute? Numai atunci cînd jocul e bun și fazele sînt palpitante.**

5. Promptitudinea, priceperea și spontaneitatea sînt caracteristici de seamă ale crainicului-reporter de radio. Tele-comentatorul trebuie să aibă în vedere că telespectatorul urmărește în primul rînd, imaginea. De aceea, el nu trebuie să-și deranjeze ascultătorii. Să se rezume la citarea numelui jucătorilor, să comenteze pe scurt infracțiunea comisă. Toate acestea să fie rostite cu o intensitate moderată a vocii, pentru a nu-l deranja prea mult pe telespectator.

RADIVOIE MARKOVICI — Iugoslavia

De 30 de ani, o voce cunoscută ascultătorilor radioului Belgrad atrage în jurul radio-receptoarelor milioane de iubitori ai fotbalului. Și nu numai ai fotbalului. Ascultînd-o, ei se simt „ca și pe teren".

Radivoie Markovici, „omul cu microfonul" — căci despre dînsul este vorba — este un personaj care prin vocea sa a intrat în fiecare casă, de la oraș sau cătune îndepărtate, din Iugoslavia.

Primul reportaj la microfon a fost raliul automobilistic Praga — București — Belgrad, la 19 septembrie 1937. De atunci, încă de aproape o mie de ori — în medie de 33 de ori pe an — Radivoie Markovici a transmis meciuri la radio. Iar întîlnirea internațională Iugoslavia — Ungaria din 1963 a fost jubiliară: cea de a o sută transmisie interțări.

Microfonul l-a dus pe toate continentele lumii, în zeci de orașe, de la Melbourne, la Rio de Janeiro.

Cea mai mare bucurie a simțit-o la Melbourne, cînd a transmis desfășurarea cursei de maraton din cadrul J. O. în care iugoslavul F. Mihalici a cîștigat medalia de argint, iar cea mai mare emoție a avut-o în meciul de fotbal Iugoslavia — U.R.S.S., de la Tampere. Iugoslavii au condus cu 5—1, dar sovieticii au egalat la 5—5!

1. Toate calitățile care să-i permită să „transpună" la locul întîmplării pe ascultător, într-un mod frumos, indirect, sugestiv și expresiv. De aceea, prima calitate a unui bun radioreporter este ca el să privească evenimentul transmis nu cu ochii spectatorului prezent, ci cu ochii spectatorului absent, departe de teren. **Tot atît de importantă este și necesitatea ca reporterul să fie un bun psiholog, în sensul ca în fiecare moment al transmisiei, el singur să aprecieze dacă este suficient și bine ceea ce spune, dacă prin aceasta dă ascultătorului imaginea completă și corectă.**

Toate acestea presupun o cultură generală și sportivă largă, inventivitate și spirit de observație, o cunoaștere multilaterală a evenimentului despre care vorbește. Totul trebuie exprimat fără patos, fără un fals dramatism.

2. La fiecare transmisie trebuie mers cu „notesul plin". Un reporter bine pregătit se simte întotdeauna mai sigur, mai încrezător. Să-mi exprim și o judecată personală: mai avem datoria să fim extrem de exigenți! Să luăm atitudine împotriva jocului destructiv, să condamnăm ieșirile nesportive ale sportivilor și spectatorilor.

Momente plăcute? Sînt încîntat ori de cîte ori fazele frumoase de joc delectează ochii spectatorilor, cînd gesturile de sportivitate sau deciziile arbitrului sînt răsplătite cu aplauze.

În „Cursa Păcii", în unele întreceri de atletism, la handbal și, uneori, chiar și la... fotbal am admirat exemple minunate de „fair-play", pe care le-am subliniat, cu plăcere, în comentariul meu.

5. Transmisia la radio cere reporterului, timp de 90 de minute, o voce sonoră, un mare debit vocal, o rezistență deosebită. Comentariul la televiziune se deosebește radical de cel de la radio. El se axează exclusiv pe comentariu și vine doar să completeze cunoștințele telespectatorului (numele jucătorilor, greșeala comisă etc.). **O recomandare: timbrul vocii trebuie să fie mai scăzut pentru a nu deranja pe telespectatori. Idealul unei transmisii la „TV" constă în a ști să redai exact ce dorește spectatorul din fața micului ecran.**

Anchetă realizată de Ion OCHSENFELD

GYÖRGY SZEPESI — Ungaria

György Szepesi, este considerat unul dintre cei mai buni crainici sportivi ai lumii. El se remarcă prin competență, printr-o promptitudine uluitoare în relatarea fazelor. Avînd o vastă cultură, Szepesi jonglează cu o deosebită dexteritate cu glumele și ironia fină, care dau transmisiilor sale un colorit și o savoare deosebite.

György Szepesi și-a început activitatea în 1945. Dintre cele peste 2 000 (!) de transmisii făcute, cele mai pasionante au fost — după părerea sa — meciul de fotbal Anglia — Ungaria (3—6) de la Londra și finala campionatului mondial din 1954, de la Berna, dintre Ungaria și Germania occidentală (2—3).

György Szepesi se înscrie și printre fruntașii beletristicii sportive maghiare. El este autorul unor cărți dintre care amintim „De-a lungul a 4 olimpiade", „Rapsodia fotbalului maghiar", „90 de minute de neuitat", „Meciul secolului" etc. Mult apreciate atît în Ungaria cît și în unele țări unde au fost traduse.

1. Cele mai importante calități pe care trebuie să le posede un crainic sportiv sînt: o bună dicțiune, construirea logică a frazelor, transpunerea în cuvinte frumoase a imaginilor pe care le vede, sesizarea tuturor elementelor interesante din jurul lui, și... puțin talent. Un bun crainic trebuie să știe să transporte pe calea undelor, în locuințele oamenilor, atmosfera plină de entuziasm a stadioanelor, imaginea atractivă a meciului.

2. Un crainic-reporter, la radio sau la televiziune, trebuie să fie, în primul rînd, stăpîn pe sine, să cunoască perfect regulamentul sportului respectiv. Eu, de pildă, înainte de meci, studiez mult. Ce anume? Echipele, competiția la care asist și alte aspecte ale întîlnirii respective. La un joc internațional mă ocup foarte mult de cunoașterea formației oaspe. Caut să-i cunosc pe fiecare jucător în parte, pentru a-l recunoaște cu ușurință, în timpul meciului, după statură, după mișcări, după fentele pe care le execută. Caut, de asemenea, să memorez nu numai fizicul, ci și fizionomia fiecărui jucător în parte. Cînd timpul îmi permite, stau de vorbă cu jucătorii înaintea întîlnirii, le iau interviuri, le pun și întrebări care în aparență, n-au nimic comun cu fotbalul. Aceasta pentru a afla amănunte inedite despre preocupările și pregătirea lor generală. În acest mormanul de date, găsesc și unele inedite pentru a le reda ascultătorilor.

Pe lîngă „antrenamentul teoretic", i se cere și unul fizic. Crainicul-reporter trebuie să aibă o bună dispoziție generală. Este bine ca, înaintea unei transmisii dificile, crainicul să se odihnească, să se culce din timp, să ducă — cum se spune — o viață sportivă. Eu personal, în special cînd transmit din străinătate, caut să mă încadrez în acest regim de viață deși îmi vine greu să renunț la o invitație nocturnă a gazdelor, ca de exemplu, la un „London by night". Totuși, mă menajez, mă abțin de la abuzuri ca să fiu în formă la meciul de a doua zi. Unui crainic nu trebuie să-i fie indiferente nici meniurile pe care le consumă în ajunul sau în ziua meciului. Eu, de pildă, mă adaptez regimului alimentar al echipei noastre. Nu consum mîncăruri picante, băuturi care să-mi provoace indispoziție. Pot să spun că nu există „doping" (stimulent) pentru noi, crainicii-reporteri. Eventual o cafea sau două.

O glumă pregătită dinainte rar se potrivește cu ceea ce se întîmplă pe teren, astfel că... rămîi cu ea. Un banc amuzant este acela care îți vine în minte pe loc, la o fază mai mult sau mai puțin atractivă.

3. Transmiterea îndeosebi a jocurilor de campionat cere o deplină obiectivitate. Nu putem fi suporterii nici uneia dintre echipe, nici atunci cînd joacă prima cu ultima clasată. La meciurile internaționale se înțelege de la sine că trebuie să fim pătrunși de spirit patriotic, să ținem cu jucătorii noștri, să trăim alături de ei și de ascultători, emoțiile echipei, dar toate acestea nu trebuie să jeneze imparțialitatea. Dacă propria-ți formație joacă slab, comite faulturi, pierde partida să nu cauți neapărat un „țap ispășitor" în persoana arbitrului, în starea terenului sau în alte împrejurări străine de meci.

4. Desigur, „meciul secolului" de pe Wembley, Anglia — Ungaria (3—6), de la 25 noiembrie 1953. Mai e necesar să spun că momentul cel mai neplăcut a fost finala C. M. din 1954?

5. La radio trebuie să înfățișezi ascultătorilor imagini despre tot ce se întîmplă pe teren în timpul celor 90 de minute, și asta într-un stil curgător, atractiv. La „TV" crainicul trebuie să vorbească mai puțin, să însoțească verbal tot ceea ce se vede pe micul ecran, făcînd unele comentarii, cînd momentele meciului permit acestea.

WOLFGANG HEMPEL — R.D.Germană

Wolfgang Hempel crainicul-reporter al radioteleviziunii din R.D. Germană și-a făcut debutul în 1948. De-a lungul celor aproape 20 de ani de activitate el a transmis aproape 1 200 de meciuri de fotbal, dintre care 60 ale echipei naționale și a comentat 300 de partide la televiziune. Wolfgang Hempel a urmărit două campionate mondiale și este autorul a numeroase cărți sportive.

1. Cele văzute să fie exprimate simultan cu cuvintele cele mai potrivite: **aprecierile să fie comentate obiectiv și la un înalt nivel tehnic; să nu ne lăsăm furați de simpatii, să nu exagerăm; laudele să fie bine cîntărite și nicidecum să nu supraestimăm o victorie.**

2. Pregătirile încep din momentul cînd mi se încredințează partida pe care o am de transmis. Documentarea temeinică joacă un rol foarte important. Aceasta o fac răsfoind ziarele, aflînd ultimele noutăți despre echipele respective. În plus, particip la antrenamente, stau de vorbă cu jucătorii pentru a-i cunoaște cît mai bine.

3. Un crainic lipsit de obiectivitate este de neconceput. Pot să am o simpatie pentru o echipă sau alta. Dar îndată ce am luat microfonul în mînă și transmit primele cuvinte am uitat că sînt simpatizantul vreunei formații. A **transmite un meci prin prisma simpatiilor înseamnă să falsifici realitatea de pe teren.** Aprecierile despre arbitraj le fac numai atunci cînd ele contravin flagrant cu regulamentul.

4. **Pentru mine, cele mai dificile momente sînt acelea cînd se joacă prost, cînd se întrerupe jocul și realmente nu găsești pentru moment cuvintele cele mai potrivite. Și, din păcate asemenea momente sînt multe. Noi, crainicii-reporteri,**

NICOLO CAROSIO — Italia

Niccoló Carosio este unul dintre cei mai vechi și mai reputați crainici sportivi din Italia. Și-a început cariera acum 35 de ani, într-un moment în care transmisiile de radio de la meciurile de fotbal erau făcute numai de tehnicieni și se rezumau la comentarea fazelor mai importante ale jocului. El este primul crainic care a renunțat la comentariul pur tehnic și a introdus relatarea întregii partide moment cu moment, făcînd, deci, ceea ce se numește **transmisie sportivă.**

În îndelungata sa carieră de crainic, Carosio a efectuat cîteva mii de transmisii de la meciurile de fotbal interne și internaționale, deținînd, fără doar și poate, primatul mondial în această direcție. În anul 1955 devine cronicar al Televiziunii italiene, post pe care îl deține cu strălucire și în momentul de față, la vîrsta de 60 de ani.

Vorbește curent 3 limbi străine: franceză, engleză și germană.

Iată răspunsurile sale:

1. Calitățile indispensabile unui crainic sportiv sînt, după părerea mea, cinci: cunoașterea perfectă a sportului respectiv, ușurința în exprimare, reflexele prompte, puterea de sinteză, imparțialitatea.

Lipsa oricăreia din aceste calități duce la falimentul cronicii, la enervarea sau plictisirea celor care ascultă. Ce valoare poate avea o relatare în care crainicul demonstrează că nu cunoaște sportul nici cît cei cărora li se adresează, în care se... bîlbîie continuu, pierzînd momente importante ale jocului, în care își arată fățiș simpatia pentru o echipă?

2. Mă asigur cu toate datele necesare care ar putea să concure la determinarea celor mai diverse situații în teren. În primul rînd, cunoașterea perfectă a protagoniștilor. Înainte de meci, meditez asupra tuturor lucrurilor care se pot spune în cele 90 de minute de joc.

3. Obiectivitatea am trecut-o sub altă formă în rîndul calităților sine qua non ale unui crainic sportiv. Este, în ultimă analiză, o chestiune de conștiință, o datorie sacră de a nu înșela publicul. Cei care simpatizează o echipă și lasă aceasta să se observe în transmisie, ar trebui să renunțe la meserie. Crainicul adevărat este o mașină electronică, un robot care redă pe un ton ponderat tot ce se întîmplă pe teren, cu absolută imparțialitate.

4. Momentele cele mai dificile ale transmisiei sînt, după mine, începutul și sfîrșitul. Începutul, deoarece trebuie făcute unele considerații privind valoarea celor două echipe (mă refer la fotbal, căci sînt cronicarul acestui sport). Este dificil să te hazardezi în unele aprecieri. Dar dacă, totuși, ele trebuie făcute, ai nevoie de multă, multă intuiție și, mai ales, de inspirație. Sfîrșitul este la fel de dificil, deoarece de multe ori ajungi în situația de a-ți contrazice părerile din timpul transmisiei.

5. Cronicarului de la radio îi trebuie multă măiestrie în relatare, pentru a oferi ascultătorilor o imagine veridică a meciului, pentru a le pune în față terenul cu tot ce se întîmplă pe el, pe toată durata jocului. Cronicarului televiziunii îi revine misiunea de a comenta imaginile de pe ecran în limitele strictului necesar, aș putea zice, un comentariu tehnic. Dar el trebuie să îndrepte prin explicații oportune denaturările telecamerelor, care, adesea, determină o viziune falsă. De aceea, sarcina transmiterii la televiziune poate fi încredințată și unor specialiști care pot comenta cu multă competență partida.

teleX

SELECȚIONATA DE HOCHEI PE GHEAȚĂ A ORAȘULUI MOSCOVA a susținut o nouă întîlnire în cadrul turneului pe care-l întreprinde în Canada. Hocheiștii sovietici au jucat în orașul Victoria cu o selecționată a Canadei. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0, 0—1, 0—0). Cele două echipe vor susține o nouă întîlnire duminică la Vancouver.

■

DUPĂ JOCURILE SUSȚINUTE IERI, echipele Italiei și Franței s-au calificat în sferturile de finală ale campionatului european de fotbal. La Cagliari, **Italia a întrecut cu 4—0 (3—0) pe Elveția,** prin punctele marcate de Riva (2), Mazzola și Domenghini, iar la Marsilia, **Franța a dispus de Luxemburg cu 3—1 (1—0),** prin golurile înscrise de Loubet (3), respectiv Klein.

■

FINALA COMPETIȚIEI DE TENIS PENTRU „CUPA DAVIS", care se va desfășura în zilele de 26, 27 și 28 decembrie între echipele Australiei — deținătoarea „Salatierei de argint" — și Spaniei, este așteptată cu mare interes la Brisbane. Tenismanii spanioli, în frunte cu Manuel Santana se pregătesc zilnic în vederea acestui ultim examen al anului, asistați de cunoscutul jucător profesionist australian Ken Rosewall. Jucătorii spanioli au susținut cîteva seturi de verificare în compania tenismanilor australieni Fletcher și Addison.

Noua campioană mondială de patinaj viteză pe rotile este sportiva spaniolă Pepita Cuevas, pe care o vedem în fotografie trecînd linia de sosire înaintea belgiencei Lambrechts, în întrecerile disputate pe pista de la Barcelona

Foto: Europa Press

radio

A LUAT SFÎRȘIT TURNEUL INTERNAȚIONAL DE BOX DE LA MOSCOVA. La cat. grea, pugilistul olandez Lubbers a reușit să-l învingă la puncte pe sovieticul Viktor Baranikov. O spectaculoasă întrecere a avut loc la cat. mușcă unde mexicanul Ricardo Delgado l-a întrecut la puncte pe Lodin (U.R.S.S.). Iată celelalte rezultate înregistrate: semimuscă: Zaporojet (U.R.S.S.) b.p. Morales (Mexic); cocoș: Tomașievici (U.R.S.S.) b. p. Gorbatov (U.R.S.S.); pană: Kuznețov (U.R.S.S.) b. p. Roldan (Mexic); semiușoară: Minikaev (U.R.S.S.) b. p. Gurov (U.R.S.S.); ușoară: Riger (R.D.G.) b. p. Goncerev (U.R.S.S.); semimijlocie: Kalinikin (U.R.S.S.) b. p. Yablokov (U.R.S.S.); mijlocie mică: Teradus (U.R.S.S.) b. p. Opouk (U.R.S.S.); mijlocie: Tarasenkov (U.R.S.S.) b. k.o. Van Ispelen (Olanda); semigrea: Kromalny (U.R.S.S.) b. k.o. Nesterenco (U.R.S.S.).

■

ÎN SALA EXPOZIȚIEI DIN BELGRAD s-a desfășurat meciul internațional de box dintre primele echipe ale Iugoslaviei și Franței. Gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 15—5.

■

PESTE 30 000 DE SPECTATORI AU URMĂRIT PE STADIONUL „CENTENARIO" DIN MONTEVIDEO meciul internațional de fotbal dintre echipa locală Penarol și selecționata U.R.S.S. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 0—0.

■

BOXERUL JOSE LEGRA (SPANIA) este noul campion european la categoria pană. În meciul desfășurat la Madrid, el l-a învins prin k.o. în repriza a treia pe francezul Yves Desmartes.

■

ÎN LOCALITATEA BERGEN s-a disputat întîlnirea internațională feminină de handbal dintre echipele Norvegiei și Danemarcei. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 11—11 (3—4).

■

SELECȚIONATA DE HOCHEI PE GHEAȚĂ A FINLANDEI și-a început turneul în Canada, jucînd la Winnipeg cu o selecționată a țării. Hocheiștii canadieni au obținut victoria cu scorul de 13—3 (5—1, 3—1, 5—1).

telefon

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72 și 266 Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23 25.